

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Theoderici Regis Qvondam Ostrogothorum & Italiae

Cochlaeus, Johannes

Ingolstadii, 1544

VD16 C 4410

De Amicicia Inter Zenonem & Theodericum. Cap. III.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00004354-8

ipsa gente quam imple ac maligne in fide Christi seduxerat non solum bello superatus & captus, uerum etiã uiuus (quæ pœna Hereticis debetur) exustus est, licet error in fide, quo semel à principio fuit gens imbuta, nimis tenaciter in cordibus Gothorum hæserit, iuxta illud Horatii, Quo semel est imbuta recens seruabit odorem Testa diu. Quare labes ea, quam rex Theodericus mox ab infantia hausit, & uelut ex maternis suxit uberibus, magis infelicitati quàm malignitati eius adscribenda uidetur.

Sed omiſſa hic fidei causa, res gestas prosequamur potius & honestatis exempla, qualia etiam de Ethnicis Principibus ac Regibus, ut de Cyro, de Ageſilao, de Epaminonda, de Augusto, de Traiano, de Alexandro, de Probo et id genus multis libenter legimus, & nobis nostrisque Principibus uelut laudabilia Dei & Nature dona, imitanda proponimus, nihil dubitantes, à Deo esse omnem uirtutem, & omne opus bonum, à quocunq; homine fiat, licet extra fidem Catholicam nulli ad salutem æternam prodesse possit.

Exempla honestatis etiam ab Ethnicis colligenda.

DE AMICICIA INTER Zenonem & Theodericum. Cap. III.

Defunctis igitur in pace communi Leone Imperatore & Theodemiro Rege, successerunt, in Imperio Zenono, cui filius suus (quem Leo ex filia nepotem, successorem dixerat) ultro cessit & manu sua coronam imposuit, In regno Gothorum Theodericus, quem & patris merita et recens de Sarmatis parta uictoria, uniuersis Gothis amabilem reddebant, atq; supra ceteros regni Procere commendabant. Is ad confirmandam pacem & amiciciam à Zenone uocatus, ea se facilitate Constantinopolim contulit, quæ
Cc Leo inde

Leo inde remiserat eum genitori. Quem Zeno sane non solum honorifice suscepit, uerum etiam multis allexit sibi que deuinxit beneficijs, Nam constituit ei & exercitus eius annua stipendia, & ipsum decorauit Patriciatus dignitate, atque etiam equestrem ex ære statuam ei in Palatio locauit.

Desyderiū
Gothorum
ad nouas se-
des.

Quamuis autem Ostrogothi à Zenone stipendia integre acciperent, & amplas Moesiæ ac Pannoniæ prouincias, agro fertiles & ad uictum necessaria cuncta suppeditantes possiderent: ad nouas tamen querendas sedes incitabantur, partim glorie, partim inuidiæ stimulis. Conquesti sunt itaque Regi suo, se domi marcescere ocio: alias gentes, quibus nec armis nec uirtute cederent, aliena possidere cum gloria & opibus regna, Francos & Burgundios Gallias, Visigothos Hispanias, Anglos Saxones Britanniam, Vandalos Africam, Herulos autem Italiam. Educere igitur ipsos rogabant, in quamcunque uellet Gentem, maiorum suorum exemplo, ne domi marcescentes à progenitorum suorum gloria degenerarent. Hæc Rex ad Imperatorem referens, ait sibi gentis sue ferociam sic notam esse, ut non sint quieturi domi, nisi promittatur eis bellica aliqua expeditio.

Zeno per
suadet Theo-
derico irru-
ptionem in
Italiam.

Zeno super his cōsultationem cum Senatu suo iniens, & sibi suisque prouincijs ab impetu & irruptione Ostrogothorum, tanquam uiciniorum barbarorum, metuens, persuasit Theoderico Regi, nullam expeditionem ei uel ad gloriam uel ad publicam utilitatem commodiorem fore, quam si suos in Italiam educat, ubi et prima esset sedes Romani Imperij, & terra omnium rerum abundantia præpolleret. Populus uero Italiæ, qui breui tempore tam multos infœlices imbellesque & inglorios habuerant Imperatores, dubia fide parere nunc barbaro & alienigenæ Herulorum duci, Quos facile possit habere subiectos, si barbarum & nouum eorum domis-

dominū eijceret aut occideret. Habebat ex hac persuasione Imperator duplex commodum. Liberabatur enim sic & ab annuo, quod Gothis dabat stipendio, & à periculo belli, quod à feroci gente propinquis poterat Imperij prouincijs inferri. Et Italiae nihilominus bene consulebat, probe cognoscens, quanto moderatior tractabiliorq; esset Theodericus (qui tanto tempore in Palatio inter Imperij proceres uersatus erat Constantinopoli, tum sub Leone adulescens & obfes, tum sub ipso Zenone Rex iam factus & Patricius) quam esse credebatur Odoacer, qui nec ex Regia esset prosapia, nec in ullius Imperatoris aula fuisset conuersatus.

Imperator igitur in eam expeditionem à se Regem dimissurus, Sacro eum honestauit uelamine, quod erat tunc maximum concessionis à Principe Romano factae stibillimentum. Quemadmodum Blondus & Sabellicus ex antiquis affirmant rerum scriptoribus. Nam & Paulus Diaconus id ipsum refert, in hac sane uerba. Italiam ei per Pragmaticam tribuens, Sacri etiam uelaminis dono confirmauit, Senatūque illi Populūque Romanum commendans. Addit praeterea eundem consularibus ab eodem Imperatore sublimatum esse fascibus, quae dignitas post Imperiale fastigium prima erat. Quod & Pomponius laetus affirmat, sic breuiter dicens. Theodericus Rex Ostrogthorum mire à Zenone diligebatur, ab eo factus Consul, Conlega Venantij. Quod & Cassiodorus in Chronico suo, In quo Consulū seriem enumerat, clare confirmat.

Hac rationi & ueritati magis uidentur consentanea, quae nonnulli referunt, nepe quod ipse Theodericus impunitate & instantia suae gentis accusauerit Imperatori & petierit ab eo, ut sibi Italiae ac Romam pmitteret. Inde n. futurus esse

Theodericus a Zenone Consul factus.

Calūnia in Theoderico

Cc ij esse

esse, ut aut Ostrogothi ab Herulis uicti deleantur, atq; ita
liberetur ab onere stipendiij Imperator, aut uictores obrine
ant Italiam, deletisq; Herulis Imperij hostibus, amici Impe-
rio sine stipendijs existant. Quis uero credat, hunc regē
tam infido, & alieno in gentē suam animo fuisse, ut uel ac-
cusauerit eam Imperatori, uel in id periculi eam adducere
uoluerit, ut deleta ab hostibus, ab Imperatore stipendium
amplius petere aut accipere non possit. Sed neq; opus erat
à Zenone Italiam petere, quam hostis habebat. Zeno autē
habet nuncq; neq; ullus Regum aut Principum antea pe-
tuerat ab Imperatore Constantinopolitano Italiæ aut Ro-
mæ possessionē. Quandoquidē non à Constantinopoli, sed
à Roma ius & dignitas Ro. Imperij rectius agnoscuntur.

Procopius
de bello Go-
thico lib. i.

Confirmant hanc meam sententiā uerba Procopij, His-
torici Græci, qui Theoderici temporibus uixit. Sic enim
ait. Sed Imperator Zenon, qui optime presentia dispo-
re callebat, Theodericum ut Italiā peteret, monet, ut Odo-
acro Tyranno in potestatem redacto, Hesperia Principa-
tum sibi Gothisq; pararet. Illi id longe plurimum cōductu-
rum affirmans, q̄ secum, ut Imperatore, inconsideratius
uelit armis decernere, ac tantum inire dubiæ belli fortunæ
discrimen.

DE EXPEDITIONE

Ostrogothorum contra Odo-
acrum. Caput III.

Difficilis in
Italiam ex
Moesia ex-
peditio.

ANno igitur Dñice Incarnationis CCCCLXXX.
Rex Theodericus à Constantinopoli domum ad suos
reuersus, iussit omnes Gothos ad Italicam sese prepara-
re expeditionē. Quæ profecto res merito potuisset fractis
& molis